

DAGENS DEBAT

Store uenigheder om kursen i dansk politik.

Jeg står på mål for et farvel til regionerne

Søren Pape Poulsen, formand, Det Konservative Folkeparti

RETNING: Folketingsvalget

er lige om hjørnet. I fire år har Det Konservative Folkeparti været med til at sætte kursen for Danmark. Nu skal danskerne beslutte, om vi skal vende om, eller om vi skal fortsætte retningen.

Vi har eksempelvis udstukket en tydelig retning for det danske sundhedsvæsen. Selvom vores sundhedssystem fungerer rigtig godt, er det på tide at øge nærheden og rykke behandlingen tættere på borgerne.

Da vi forhandlede sundhedsreformen, holdt mit parti fast i, at der skal flere praktiserende læger til hele landet. For mere end 100.000 danskere står til at miste deres egen læge inden for de næste

år, hvis vi ikke gør noget. I Viborg er vi heldige, for her har vi kun to læger over 65 år. De fleste læger har vi en god rum tid i nu. Men om 11 år har vi 20 læger over 65 år, og dermed nærmer sig pensionsalderen. Det kommer altså til at berøre rigtig mange borgere i hele Viborg Kommune, der risikerer ikke længere at have deres egen faste læge.

For at frigive flere penge i sundhedsvæsenet har vi valgt at nedlægge regionerne.

Det står jeg fuldt og fast på mål for. Jeg vil hellere bruge de penge på at styrke behandlingen og uddanne flere sygeplejersker. Men oppositionen vil bevare vores Regionerne. Her er det altså tale om to forskellige retninger.

På retspolitikken har jeg kørt en konsekvent linje.

Men de fleste røde partier vil i den modsatte retning. De har været imod mine effektive bandepakker. De har været imod at hæve straffen for vold. De har vær-

ret imod forhøje straffen for at bære våben. Og så har de heller ikke stemt for mere politi.

Også på udlændingepolitikken står danskerne overfor et valg. Venstrefløjen ønsker en lempeligere udlændingepolitik. De vil hæve ydelserne til flygtninge, og dermed gøre det mere attraktivt at tage til Danmark og sidde på offentlig forsørgelse.

Min retning er klar - kommer man til Danmark, skal man forsørge sig selv. Sådan er vores velfærds-samfund bygget op - dem, der kan selv, skal selv. Det gælder selvfølgelig også dem, der kommer til landet.

Mette Frederiksen vil give en lille gruppe af mennesker ret til at gå tidligere på pension end alle andre. Hun påstår, at det kommer til at gælde de mest nedslidte, men hun kan ikke svare på, hvem der skal have den ret.

Det Konservative Folkeparti mener, at kun de mennesker, der er

nedslidte, skal have en tidligere pension.

Sådan en ordning har vi faktisk allerede i dag. Vi kalder det for *førtidspension*.

Vi er villige til at se på, om den ordning kan forbedres, men vi vil ikke være med til at en lille udvalgt gruppe af mennesker har en ret til en tidligere pension uden at de nødvendigvis er nedslidte.

Der er med andre ord store uenigheder i dansk politik.

I årenes løb har jeg lavet mange politiske aftaler. Også med politikere, jeg har været meget uenige med. Også da jeg var borgmester i Viborg.

Den tilgang til politik har jeg tænkt mig at fortsætte. For der kommer også en hverdag efter valget.

Men inden da skal vi igennem en valgkamp, hvor de store forskelle i politik bliver trukket skarpt op. Og det kan også være meget sundt i ny og næ.

SÅ ER DET SAGT!

Statistik-ekvilibrist

Kim Harlev gør sig i avisen 9. april som statistik-ekvilibrist. Det hele munder ud i en jere-miade over, hvor forfærdeligt det er, at befolknings-sammensætningen i lille Danmark ikke er, hvad den har været.

Jamen, det er jo så sandt, som skrevet står. I de sidste 20-25 år er Danmark blevet en nation af selvynkere, fremmedhadere, farvefrygtede, navlebeskuende pillespisere og ytringsangste, politisk paranoid opkomlinge. Endnu mere bekymrende er det måske, at danskerne er gået fra at være brobyggere til at gi' den som grøftgravere og mudderkastere.

Kristian Kristiansen, Odense SV

En gang til for Dan

Det er en pudsig oplevelse at læse Dan Jørgensens svar til mig her i avisen. Han indleder venligt med at beklage, at han tidligere har svaret udenom, hvorefter han svarer udenom. Mine væsentligste pointer undlader han behændigt at kommentere.

Jeg vælger derfor at stille spørgsmålene en gang til for prins Knud og Dan Jørgensen.

Hvorfor ikke bruge nogle af de mange milliarder, som socialdemokraterne allerede har i den grønne fremtidsfond, til at bevare den værdifulde natur, vi allerede har. Og hvorfor ødelægge vores smukke natur for at spare penge, for dernæst at bruge penge på at skabe natur?

Birgitte Vinding, Snekkersten

Fuser-Carl

Carl Holst, der brugte det meste af sin korte ministertid på at forsvare sig selv, har nu skrevet en bog, hvor han giver udtryk for, at hans ven Lars Løkke Rasmussen, svigtede ham, da havde mest brug for det. Vennetjenester, skal være gensidige og ikke en belastning. Det er forståeligt, at statsministeren fik en "carlfobi" og ikke gik tilbage til en fuser.

Erik Beck Jensen, Otterup

Regionen evner ikke

Stine Helles skoser V og DF for deres planer om at nedlægge regionerne. Måske er det gået Helles' næse forbi, at der på det område stort set intet er sket de sidste mange år. Regionen har nedprioriteret opgaven totalt, og i bedste fald udført den med venstre hånd. Det er helt gæk, at man ikke kan enes om én it-plattform til hospitalerne eller én fælles standard for "super"-sygehusene osv. Regionerne har vist, at de ikke har været opgaven voksen.

Allan Holm Nielsen, Nyborg

REPLIKKEN

Vismandsrapport skaber forvirring om besparelser.

Vi slår knuder på os selv for at holde standarden

Birgitte Vedersø, formand, Danske Gymnasier

TAL: De Økonomiske Råd, også kaldet vismændene, har været i medierne med et budskab som rammer lige ned i liberale politikeres drømme: Øgede offentlige bevillinger til gymnasierne har ikke kunnet måles i lavere frafald, højere gennemsnit eller øget overgang til videregående uddannelse.

Desværre sidestiller vismandsrapporten forskellige tidsperioder og usammenlignelige økonomiske forhold, og åbner derved mulighed for, at politikere kan konkludere, at vismændene giver grønt lys for yderligere besparelser - også selv om vismændene her i avisen advarede om, at man ikke automatisk kan drage den konklusion.

Rapporten dækker perioden 2007-2016, og ser på overgangen til selveje (i 2008). Vismændene konstaterer, at uanset om selvejet stillede gymnasierne bedre eller dårligere økonomisk, end før det blev indført, så oplevede ingen af dem markante forandringer i deres resultater i forhold til de tre nævnte parametre.

Rapporten tager ikke højde for, at gymnasierne i den periode oplevede elevtilgang, og dermed fik en bredere elevskare ind. Det var flere elever fra uddannelsesfremmede hjem og flere elever med indvandrerbaggrund, kort sagt en elevskare der havde brug for lidt mere *nursing*, og lidt mere støtte til at klare sig igennem uddannelsen. Gymnasierne tog udfordringen

Illustration: Gert Ejton

på sig, og lykkedes med at forhindre øget frafald, selv om man løftede en større social opgave end før og uddannede en større andel af ungdomsgenerationerne. Det kan forklare, hvorfor flere penge pr. elev ikke gav målbart bedre resultater.

På samme måde kan de udeblevne negative konsekvenser af færre penge til nogle gymnasier forklares med, at øget elevtilgang har givet stordriftsfordele.

Rapporten dækker perioden før omprioriteringsbidraget pålagde gymnasierne at spare to pct. om året.

Siden 2016 er der skåret to mia. kr. af gymnasiernes budgetter, og det kan mærkes i klasseværelset. Det svarer til et fald på over 10.000

kroner pr. elev på få år, og gymnasiernes aktuelle økonomiske udfordringer er yderligere forværret af, at besparelserne mange steder falder sammen med dalende elevtal, og derfor gør omprioriteringsbidraget ekstra ondt.

Hidtil har gymnasierne kunnet opretholde en høj kvalitet på uddannelserne, fordi rektorerne har slået knuder på sig selv for at finde besparelser alle andre steder end på undervisning.

Men det kan ikke blive ved. Siden jul har landets gymnasier fyret 291 lærere, og først fra næste skoleår ser vi effekterne af den seneste sparerrunde.

Derfor er det lige lovligt nonchalant at sammenholde effekten af økonomiske udsving i perioden

2007-2016 med de massive besparelser, som gymnasierne har været underlagt siden 2016, og sige, at fordi man ikke kan se en tydelig effekt af besparelser frem til 2016, så vil de voldsomme besparelser, vi har oplevet i de senere år, også gå upåvirket hen over eleverne.

Færre lærere betyder, at hver lærer skal undervise flere elever, og det giver mindre tid til feedback, mindre tid til at høre den enkelte elev og rette vedkommenter, matematikafleveringer og fysikrapporter.

Kort sagt mindre tid til at klæde eleven på til at blive så dygtig, som han eller hun kan.

Fortæl mig, at det ikke får en betydning for undervisningskvaliteten!

